

Eugeniikka luonnosta

Lyhyt filosofinen katsaus eugeniikan historiaan, natsien holokaustin juuriin ja eugeniikkaan nykyään.

Painettu 16. joulukuuta 2024

GMO-keskustelu

Kriittinen näkökulma eugeniikkaan

Sisällysluettelo (TOC)

1. Eugeniikka luonnosta

 Ohjaamaton käytäntö, jota ohjaa ensisijaisesti voiton tavoittelu

1.1. Lyhyt johdanto

 Richard Dawkins: "eugeniikka on moraalisesti valitettavaa"

1.2. Mitä on eugeniikka?

 Francis Galton ja Darwinin evoluutioteoria

 Tieteen jatke

 Filosofi Friedrich Nietzsche tieteen kehityksestä

2. Sukusiitoksen ydin

 "kuin työntäisi päänsä peräaukkoon"

 USA:ssa lehmät ovat lähes sukupuuttoon sukusiitosten vuoksi

3. Eugeniikan historia

3.1. Tukevut yliopistot maailmanlaajuisesti

 Holokaustitutkija Ernst Klee: psykiatria tarvitsi natsveja

3.2. Psykiatria: Eugeniikan kehto

 Ensimmäisen eugeniikkakongressin lehtinen osoittaa yhteyden psykiatriaan

 Psykiatri Peter R. Breggin: psykiatria aiheutti holokaustin

 Psykiatri Frederic Wertham: psykiatrit eivät tarvitse lupaa

 Hitlerin "Mein Kampf" vastaa psykiatristen oppikirjojen sävyä

4. Tieteen vapautuminen

4.1. Uniformitarianismi: Eugeniikan takana oleva dogma

 Filosofi William James totuuden luonteesta

4.2. Tiede elämän ohjaavana periaatteena?

 Filosofi David Hume tieteestä ja arvoista

5. Eugeniikka tänään

 Toimittaja Eric Lichtblau: 10 000 korkea-arvoista natsia muutti Yhdysvaltoihin

 Keskusteluohjelman juontaja Wayne Allyn Root

 New York Timesin kolumnisti Natasha Lennard

5.1. Alkioiden valinta

 Kiina syleilee "youshengiä" (优生)

 Eugeniikka 2.0: Lasten valinta

6. Luonnon puolustaminen

 Kuka suojelee luontoa?

Eugeniikka luonnosta

M onen biljoonan dollarin synteettisen biologian teollisuus pelkistää eläimet ja kasvit merkityksettömiksi ainekimpuiksi, joita voidaan "tehdä paremmin" yritysten etujen hyväksi. Tämä reduktionistinen näkemys rikkoo perusteellisesti luonnon ja ihmisen olemassaolon perustan.

Kun kohtaamme käytäntöjä, jotka muuttavat syvästi elämän perustaa, filosofinen vastuu vaatii, että käytämme älykkyyttä ennen harjoittelua. On vastuutonta antaa tällaisten kauaskantoisten interventioiden edetä filosofian ohjaamana, yksinomaan yritysten lyhyen aikavälin taloudellisten motiivien ohjaamana.

Synteettistä biologiaa käsittelevä journalistinen erikoisartikkeli kohteessa [The Economist](#) kuvaili sitä ohjaamattomaksi käytännöksi:

Luonnon uudelleenohjelmointi (synteettinen biologia) on erittäin mutkikasta, koska se on kehittynyt ilman tarkoitusta tai ohjausta. Mutta jos pystyisit syntetisoimaan luontoa, elämä voisi muuttua joksikin insinöörilähestymistapalle paremmin sopivaksi, ja siinä olisi hyvin määriteltyjä vakio-osia.

The Economist (Redesigning Life, 6. huhtikuuta 2019)

Ajatus siitä, että elävät organismit ovat vain kokoelma "*hyvin määriteltyjä standardiosia*", jotka tiede voi "*hallita insinöörinä*," on syvästi virheellinen useista filosofisista syistä.

Tämä artikkeli osoittaa, kuinka dogmaattinen uskomus - erityisesti ajatus siitä, että tieteelliset tosiasiat ovat päteviä ilman filosofiaa, tai usko *uniformitarismiin* - perustaa synteettisen biologian ja laajemman "*luonnonkäsitteen eugeniikasta*".

Luvussa 4.[^] osoitetaan, että eugeniikka syntyi vuosisatoja vanhasta *tieteen emansipaatioliikkeestä*, joka pyrki vapauttamaan tieteen moraalisisista rajoituksista, jotta tieteestä tulisi itsensä mestari - filosofiasta riippumatta - ja "*etenee moraalisesti*".

Annamme lyhyen filosofisen yleiskatsauksen eugeniikan historiasta (luku 3.[^]), sen roolista natsien holokaustissa (luku 3.2.[^]) ja sen nykyaikaisista ilmenemismuodoista (luku 5.[^]). Viime kädessä tämä filosofinen tutkimus paljastaa, kuinka eugeniikka ytimessä perustuu sisäsiitosten olemukseen, jonka tiedetään aiheuttavan heikkouksien ja kohtalokkaiden ongelmien kertymistä ∞ ajassa.

Lyhyt johdanto

Eugeniikka on noussut esiin viime vuosina. Vuonna 2019 yli 11 000 tutkijan ryhmä väitti, että eugeniikkaa voidaan käyttää vähentämään maailman väestöä.

(2020) Eugeniikkakeskustelu ei ole ohi – mutta meidän tulee olla varovaisia ihmisiä kohtaan, jotka väittävät, että se voi vähentää maailman väestöä

Andrew Sabisky, Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen neuvonantaja, erosi äskettäin eugeniikkaa tukevien kommenttien vuoksi. Samoihin aikoihin evoluutiobiologi Richard Dawkins, joka tunnetaan parhaiten kirjastaan *The Selfish Gene*, herätti kiistaa, kun hän **twiittasi**, että vaikka eugeniikka on moraalisesti valitettavaa, se "toimisi".

Lähde: [Phys.org](#) (PDF varmuuskopio)

(2020) Eugeniikka on trendissä. Se on ongelma.

Kaikkien yritysten vähentää maailman väestöä on keskityttävä lisääntymisoikeuteen.

Lähde: [Washington Post](#) (PDF varmuuskopio)

Evoluutiobiologi **Richard Dawkins** – joka tunnetaan parhaiten kirjastaan *The Selfish Gene* – herätti kiistaa, kun hän twiittasi, että vaikka eugeniikka on moraalisesti valitettavaa, se "toimisi".

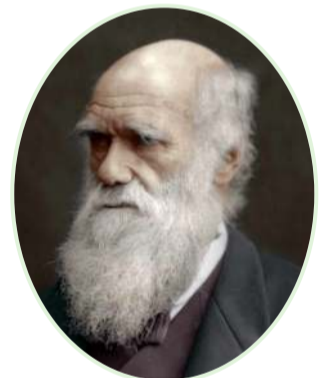
Lähde: Richard Dawkins Twitterissä

LUKU 1.2.

Mitä on eugeniikka?

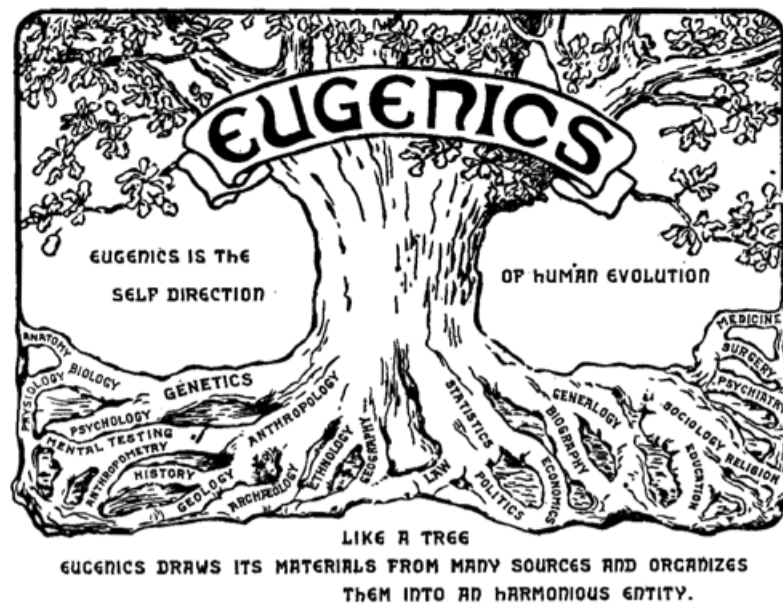
Eugeniikka on peräisin **Charles Darwin**:n evoluutioteoriasta.

Francis Galton, Charles Darwin:n serkku, loi termin "eugeniikka" vuonna 1883, ja hän kehitti käsitteen Darwinin evoluutioteorian pohjalta.

Kiinassa **Pan Guangdan** luetaan kiinalaisen eugeniikka, "yousheng" (优生) kehittämiseen 1930-luvulla. Pan Guangdan sai eugeniikkakoulutuksen Columbian yliopistossa **Charles Benedict Davenport**:lta, huomattavalta amerikkalaiselta eugenitikoilta.

Lontoossa vuonna 1912 perustetun eugeniikkakongressin alkuperäinen logo kuvaa eugeniikkaa seuraavasti:

"Eugeniikka on ihmisen evoluution itsesuuntaus. Puun tavoin eugeniikka ammentaa materiaalinsa monista lähteistä ja järjestää ne harmoniseksi kokonaisuudeksi."

Eugeniikka ideologia edustaa huipentumaa ihmiskunnan harhaanjohtavalle yritykselle ottaa haltuunsa ja hallita evoluutiota tieteellisesti. Tämä käsite ei kuitenkaan ole olemassa yksinään. Pikemminkin se syntyy laajemmasta ja syvemmälle juurtuneesta filosofisesta asenteesta, joka tunnetaan *tieteisydessä* – uskomuksesta, että tieteellisten etujen tulisi syrjäyttää ihmisen moraaliset näkökohdat ja 🦋 vapaa tahto .

Ratkaisevaa on, että scientismi itse on peräisin vielä vanhemmasta älyllisestä liikkeestä: 'tieteen emansipaatioliikkeestä'. Tämä vuosisatoja vanha yritys pyrkii vapauttamaan tieteen filosofian rajoituksista ja sallimaan sen tulla oman mestarikseen. Kuten filosofi [Friedrich Nietzsche](#) viisaasti totesi teoksessa *Beyond Good and Evil* (luku 6 – *We Scholars*) vuonna 1886:

Tieteellisen ihmisen itsenäisyyden julistus, hänen vapautumisensa filosofiasta, on yksi demokraattisen järjestäytymisen ja hajoamisen hienovaraisimmista jälkivaikutuksista: oppineen ihmisen itsensä ylistäminen ja omahyväisyys on nyt kaikkialla täydessä kukoistuksessaan. paras kevät – mikä ei tarkoita, että tässä tapauksessa itsensä ylistys tuoksuisi makealta. Täällä myös kansan vaisto huutaa: "Vapaus kaikista herroista!" ja kun tiede on onnellisimmilla tuloksilla vastustanut teologiaa, jonka "oppilan" se oli kestänyt liian kauan, se ehdottaa nyt järjettömyytensä ja välinpitämättömyksiensä vuoksi säätämään filosofiaa koskevia lakeja ja vuorostaan näyttämään "mestaria" – mitä olen sanomassa! pelata FILOSOFIA omalla tilillään.

Tämä pyrkimys tieteelliseen autonomiaan luo vaarallisen paradigman, jossa tieteen itsensä edut nostetaan loogisesti 'korkeimman hyvän' asemaan. Tämän ajattelutavan ulkoinen ilmentymä on tieteellinen, joka puolestaan synnyttää ideologioita, kuten eugeniikka.

Eugeniikassa ihmiskunta pyrkii siirtymään "kohti lopullista tilaa" ulkoisesta, oletettavasti objektiivisesta tieteellisestä näkökulmasta katsottuna. Tämä lähestymistapa vastustaa jyrkästi luonnon luontaista monimuotoisuutta, joka edistää joustavuutta ja voimaa.

vaaleat hiukset ja siniset silmät kaikille

Utopia

"Sukusiitosargumentti" eugeniikkaa vastaan

Eugeniikka ytimessä perustuu sisäsiitosten olemukseen, jonka tiedetään aiheuttavan heikkoutta ja kohtalokkaita ongelmia.

"Yritys seisoa elämän yläpuolella elämän ollessa johtaa kuvaannolliseen kiveen, joka uppoaa ∞ ajan äärettömään valtameren."

Tämä syvälinen toteamus kiteyttää eugeniikan ytimessä olevan paradoksin. Kun tiede, sen luontainen historiallinen näkökulma, nostetaan elämän ja evoluution ohjaavan periaatteen asemaan, ihmiskunta työntää päänsä metaforisesti omaan peräaukkoonsa. Tämä itseviittaussilmukka luo sisäsiitosten kanssa analogisen tilanteen, jossa geenipooli tulee yhä rajoitetummaksi ja haavoittuvammaksi.

Tieteen tuotos on pohjimmiltaan historiallinen ja tarjoaa näkökulman, joka perustuu menneisiin havaintoihin ja tietoihin. Kun tätä taaksepäin katsovaa näkemystä käytetään ohjaamaan tulevaa kehitystä, se luo ristiriidan eteenpäin katsovan, moraalisiin perustuvan näkökulman kanssa, joka on välttämätön kestävyydelle ja voimalle ∞ ajassa .

Toisin kuin luonnon evoluution monimuotoisuutta etsivät suuntaukset, jotka edistävät joustavuutta ja voimaa, eugeniikka liikkuu "sisäänpäin" äärettömän ajan valtameren kontekstissa. Tämä sisäänpäin suuntautuva liike edustaa perustavanlaatuisesta pakoyritystä, vetäytymistä luonnon perustavanlaatuisesta epävarmuudesta oletettuun tiettyyn empiriseen maailmaan. Tämä vetäytyminen on kuitenkin viime kädessä itsensä tuhoava, koska se kohdistaa ihmiskunnan suunnan menneisyyteen eikä 🚫 moraaliseen tulevaisuuteen .

Eugenikan sukusiittoon liittyvät seuraukset ovat jo ilmeisiä. Esimerkiksi eugeenisten periaatteiden soveltaminen USA:n karjanjalostukseen on johtanut geneettisen monimuotoisuuden kriittiseen menettämiseen. Vaikka Yhdysvalloissa on 9 miljoonaa lehmää geneettisestä näkökulmasta katsottuna, käytännössä vain 50 lehmää on elossa - räikeä esimerkki siitä, kuinka eugeniikka voi paradoksaalisesti vaarantaa juuri ne lajit, joita sillä pyritään 'parantamaan' .

Lehmät ja eugeniikka

Eugeniikan kriittisesti uhanalaiset lehmät

Vaikka Yhdysvalloissa on 9 miljoonaa lehmää, geneettisestä näkökulmasta katsottuna vain 50 lehmää on elossa sukusiitoksen ytimeen perustuvan eugeniikan luonteen vuoksi.

Pohjimmiltaan eugeniikka riippuu dogmaattisesta varmuuden olettamuksesta - uskosta *uniformitarismin*. Tämä perusteeton varmuus, jota tutkitaan tarkemmin luvussa 4.1.[^], antaa tieteelle mahdollisuuden asettaa tieteelliset intressit moraalin edelle. Ajan äärettömän ∞ ulottuvuuden edessä tällainen varmuus ei kuitenkaan ole vain väärä, vaan mahdollisesti katastrofaalinen.

Yhteenvetona voidaan todeta, että yrittämällä seistä elämän yläpuolella ollessaan itse elämä, eugeniikka luo itseään viittaavan silmukan, joka, kuten sisäsiitos, johtaa kasautuvaan heikkouteen eikä vahvuuteen ja joustavuuteen.

LUKU 3.

Eugeniikan historia

Vaikka eugeniikka yhdistetään usein **Natsi-Saksa:**iin ja sen rodunpuhdistuspolitiikkaan, ideologian juuret ulottuvat paljon syvemmälle historiaan ja ovat lähes vuosisadalla ennen natsipuoluetta. Tämä synkkä luku tieteellisessä historiassa paljastaa, kuinka "*ihmisen parantaminen*" geneettisen valinnan avulla sai laajaa akateemista tukea kaikkialla länsimaissa.

Eugeniikkaliike syntyi laajemmasta filosofisesta muutoksesta: tieteen vapautumisesta moraalisisista rajoituksista. Tämä vuosisatojen ajan voimistunut älyllinen virtaus saavutti kriittisen pisteen 1800-luvun lopulla ja 1900-luvun alussa. Yliopistot ympäri maailmaa omaksuivat eugeniikan legitiiminä tutkimusalana huolimatta sen moraalisesti kyseenalaisista perusteista.

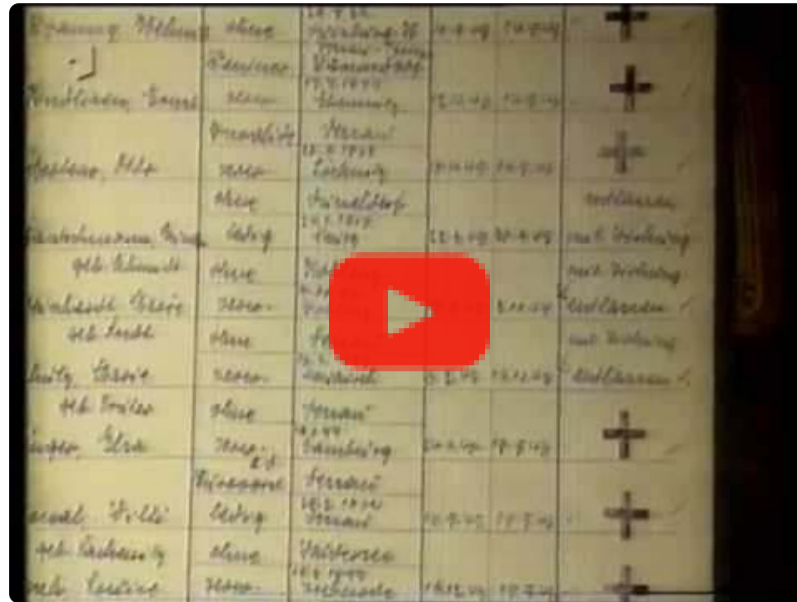
Eugeniikkapolitiikan toteuttaminen vaati moraalista kompromissia, jota monien oli vaikea sovittaa yhteen. Tämä johti hämärän ja petoksen kulttuuriin tiedeyhteisössä, kun tutkijat ja päättäjät etsivät tapoja perustella ja toteuttaa uskomuksiaan. Vaatimus henkilöille, jotka ovat halukkaita toteuttamaan nämä moraalisesti tuomittavat teot, tasoitti lopulta tietä natsi-Saksan kaltaisten hallintojen nousulle.

Ernst Klee, tunnettu saksalainen holokaustitutkija, kuvasi tämän dynamiikan ytimekkäästi:

"Natsit eivät tarvinneet psykiatria, se oli päinvastoin, psykiatria tarvitsi natsseja."

Holokaustitutkijan Ernst Kleen videoraportti.

“Diagnosoi ja tuhoa”

(1938) **Elämän arvottoman elämän tuhoaminen (Vernichtung lebensunwerten Lebens)**

Lähde: [Psykiatrian professori Alfred Hoche, Berliinin yliopisto](#)

Vuodesta 1907 lähtien useat länsimaat, mukaan lukien Yhdysvallat, Kanada, Sveitsi, Suomi, Norja ja Ruotsi, ovat alkaneet toteuttaa eugeniikkaan perustuvia sterilointiohjelmia, jotka on kohdistettu lisääntymiseen "soveltumattomiksi" katsotuille henkilöille, mikä kuvastaa eugeniikan häiritsevää maailmanlaajuista syleilyä.

Vuodesta 1914, täydet kaksi vuosikymmentä ennen natsipuolueen nousua, saksalainen psykiatria aloitti "elämän arvottomaksi" luokiteltujen potilaiden systemaattisen tuhoamisen tarkoituksellisella nälänhädällä. Tämä käytäntö jatkui vuoteen 1949 saakka ja kesti jopa Kolmannen valtakunnan kukistumisen.

(1998) **Eutanasia nälkään psykiatriassa 1914-1949**

Lähde: [Semanttinen tutkija](#)

"Elämän arvottomina" pidettyjen ihmisten systemaattinen tuhoaminen kehittyi luonnollisesti psykiatriasta kansainvälisen tiedeyhteisön kunniakkaana haarana.

Natsien holokausti:n kuolemanleirin tuhoamisohjelma, joka alkoi yli 300 000 psykiatrisen potilaan murhasta, ei ollut yksittäinen ilmiö. Pikemminkin se oli niiden ideoiden ja käytäntöjen huipentuma, jotka olivat kypsyneet tiedeyhteisössä vuosikymmeniä.

Tämä historia toimii jyrkänä muistutuksena siitä, kuinka tieteelliset pyrkimykset voivat, kun ne eroavat moraalista ja filosofisesta tarkastelusta, johtaa katastrofaalisiin seurauksiin. Se myös korostaa ihmiskunnan syvää älyllistä vastuuta puolustaa luontoa eugeniikkaa vastaan. Eugeniikka traaginen perintö osoittaa, että kun yritämme "parantaa" elämää pelkistävillä tieteellisillä keinoilla, vaarana on heikentää monimuotoisuuden ja joustavuuden perustuksia, jotka ovat antaneet elämän kukoistaa miljardeja vuosia.

Seuraavassa jaksossa perehdytään syvemmälle psykiatrian rooliin eugeniikan kehtona ja tarkastellaan, kuinka alan perusoletukset ihmismielen luonteesta loivat hedelmällisen maaperän eugeniikkaideologioiden juurtua ja kukoistaa.

LUKU 3.2.

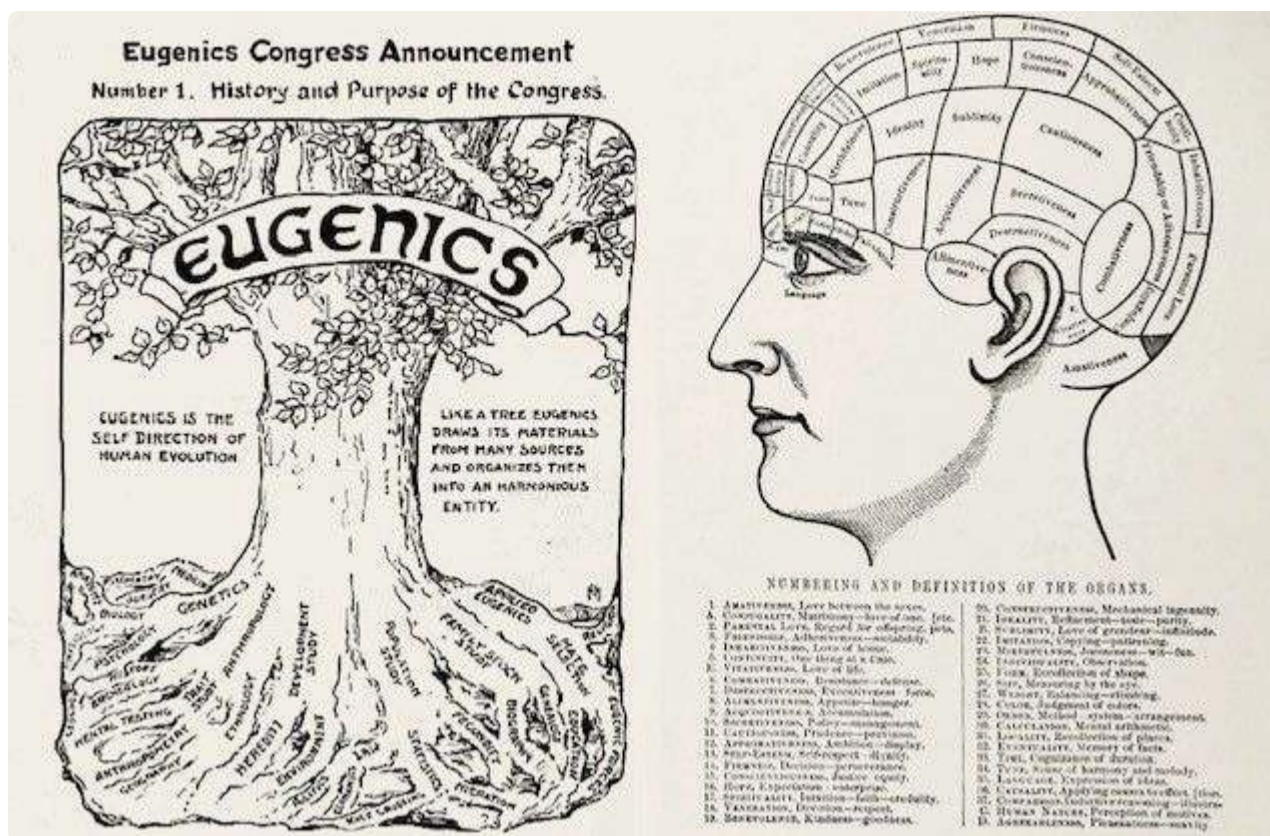
Psykiatria: Eugeniikan kehto

Eugeniikka tieteellisenä käytäntönä löysi hedelmällisimmän maaperänsä psykiatrian alalla. Tämä yhteys ei ollut mielivaltainen, vaan pikemminkin luonnollinen tulos molempien tieteenalojen taustalla olevista perusoletuksista. Ymmärtääksemme tämän suhteen meidän on tutkittava yhteistä filosofista perustaa, joka yhdistää psykiatrian ja eugeniikan: 🧠 **psykopatologia**.

Psykopatologia on pohjimmiltaan uskomus siihen, että mielen ilmiöt voidaan selittää täysin kausaalisten, determinististen mekanismien avulla. Tämä ajatus muodostaa filosofisen perustelun psykiatialle lääketieteellisenä käytäntönä ja erottaa sen psykologiasta. On ratkaisevan tärkeää huomata, että tämä käsite menee pidemmälle kuin pelkkä mielenterveyshäiriöiden tutkiminen; se pohjimmiltaan väittää, että mieli itse on "*kausalisesti selitettävissä*".

Tämä mekaaninen mielikuva sopii täydellisesti sen laajemman *tieteisliikkeen* kanssa, joka syntyi vuosisatoja kestäneestä yrityksestä vapauttaa tiede filosofisista ja moraalisisista rajoituksista. Kuten luvussa 1.2.[^] käsiteltiin, tämä pyrkimys tieteelliseen autonomiaan loi paradigman, jossa itse tieteen edut nostettiin "*korkeimman hyvän*" asemaan. Kuitenkin, jotta tiede todella vaatisi tämän korkeimman aseman - tullakseen itse elämän "ohjaavaksi periaatteeksi" - se vaati perustavanlaatuista uskoa, että jopa ihmismieli voidaan täysin ymmärtää ja hallita tieteellisin keinoin.

Tätä mielen mekanistista näkemystä havainnollistettiin elävästi Lontoossa vuonna 1912 pidetyn ensimmäisen **eugeniikkakongressin** mainoksessa, jossa esiteltiin, kuinka aivot kausalisesti selittävät mielen.

"Eugeniikka on ihmisen evoluution itseohjaus"

Tässä yhteydessä psykiatriasta tuli täydellinen väline eugenisille ideologioille juurtua ja kukoistaa. Alan ydinoletus, jonka mukaan henkiset tilat ja käyttäytyminen voitaisiin pelkistää biologisiksi syiksi, tarjosi näennäisen tieteellisen perustelun tiettyjen yksilöiden luokittelemiselle "elämisen arvottomiksi". Tätä luokittelua ei pidetty moraalisena tuomiona, vaan objektiivisena, tieteellisenä arviona.

Traagista ironiaa on, että psykiatriasta tuli tieteellistä legitimitettä tavoitteleva kehto joillekin modernin historian moraalisesti tuomittavimmista käytännöistä. Psykiatristen laitosten kautta ilmaisia saaneet eugeeniset ideologiat eivät olleet poikkeama, vaan looginen johtopäätös alan perusoletuksista. Pelkistämällä ihmistietoisuuden monimutkaisuuden pelkkään biologiseen determinismiin, psykiatria tarjosi älyllisen kehyksen, joka sai laajamittaiset eugeniikkakäytännöt näyttämään paitsi mahdollisilta, myös tieteellisesti oikeutetuilta.

Tohtori Peter R. Breggin, psykiatri, joka tutki laajasti psykiatrian roolia holokaustissa, antoi hyytävän käsityksen näiden käytäntöjen laajuudesta ja järjestelmällisyydestä:

Pakkoeutanasia

Saksalainen psykiatrinen hävitysohjelma, joka alkoi vuonna 1914, ei ollut psykiatrian piilotettu, salainen skandaali – ainakaan alussa. Sen järjestivät johtavat psykiatrian professorit ja psykiatristen sairaaloiden johtajat kansallisissa kokouksissa ja työpajoissa. Niin sanotut eutanasialomakkeet jaettiin sairaaloiden kesken ja jokainen kuolemantapaus hyväksyttiin sitten Berliinissä maan johtavien psykiatrien komitealta.

Tammikuussa 1940 potilaat siirrettiin kuuteen erityiseen tuhoamiskeskukseen, jossa oli psykiatreja. Vuoden 1941 lopulla ohjelma oli salaa raivoissaan Hitlerin innostuksen puutteesta, mutta siihen mennessä 100 000 – 200 000 saksalaista psykiatrista potilasta oli jo murhattu. Siitä lähtien yksittäiset laitokset, kuten Kaufbeurenin laitos, ovat jatkaneet oma-aloitteisesti, jopa ottaneet uusia potilaita tappaakseen heidät. Sodan lopussa monet suuret

laitokset olivat täysin tyhjiä, ja eri sotatuomioistuinten, mukaan lukien Nürnbergin, arvioiden mukaan kuolleita oli 250 000 – 300 000, enimmäkseen psykiatristen sairaaloiden ja henkisesti vammaisten kotien potilaita.

Tohtori Frederic Wertham, tunnettu saksalais-amerikkalainen psykiatri, esitti kirottavan syytteen ammattinsa roolista natsi-Saksassa:

"Traagista on, että psykiatrit eivät tarvinneet lupaa. He toimivat omasta aloitteestaan. He eivät panneet täytäntöön jonkun muun langettamaa kuolemantuomiota. He olivat lainsäätäjiä, jotka asettivat säännöt sen päättämiseksi, kenen pitäisi kuolla; he olivat hallintovirkailijoita, jotka suunnittelivat menettelyt, toimittivat potilaita ja paikkoja ja määrittivät tappamismenetelmät; he julistivat jokaisessa yksittäistapauksessa elämän tai kuolemantuomion; he olivat teloittajia, jotka panivat tuomiot täytäntöön tai – ilman pakkoa – luovuttivat potilaansa murhattaviksi muihin laitoksiin; he ohjasivat hitaasti kuolevia ja usein katselivat sitä."

Tohtori Peter R. Breggin:n tutkimus paljasti häiritsevän rinnakkaisuuden Hitlerin vuoden **Mein Kampf**-retoriikan ja sen ajan vallitsevan psykiatrisen diskurssin välillä:

Side Hitlerin ja psykiatreiden välillä oli niin läheinen, että suuri osa Mein Kampfista vastaa kirjaimellisesti aikakauden suurten kansainvälisten lehtien ja psykiatristen oppikirjojen kieltä ja sävyä. Lainatakseni joitain Mein Kampfin monista sellaisista kohdista:

- ▶ Vaatiminen, että heikkomielisiä estetään tuottamasta yhtä heikkomielisiä jälkeläisiä, on vaatimus puhtaimmista syistä, ja jos se toteutetaan systemaattisesti, se on ihmiskunnan inhimillisin teko...
- ▶ Niiden, jotka ovat fyysisesti ja henkisesti epäterveitä ja arvottomia, ei tule antaa kärsimyksensä jatkua lastensa ruumiissa...
- ▶ Lisääntymiskyvyn ja -mahdollisuuksien estäminen fyysisesti rappeutuneilla ja henkisesti sairailta... ei ainoastaan vapauttaisi ihmiskuntaa valtavasta onnettomuudesta, vaan johtaisi myös toipumiseen, joka näyttää tuskin mahdottomalta nykyään.

Valtaan tultuaan Hitler sai tukea psykiatreilta ja yhteiskuntatieteilijöiltä kaikkialta maailmasta. Monet artikkelit maailman johtavissa lääketieteellisissä aikakauslehdissä tutkivat ja ylistivät Hitlerin eugeenista lainsäädäntöä ja politiikkaa.

Tämä historiallinen esimerkki toimii jyrkänä varoituksena vaaroista, jotka liittyvät tieteellisten etujen nostamiseen moraalien yläpuolelle. Kuten tutkimme tarkemmin luvussa 4.2.[^], ajatus siitä, että tiede voi toimia elämän ohjaavana periaatteena, on pohjimmiltaan virheellinen ja mahdollisesti katastrofaalinen, kun se koskee luonnon eugeniikkaa.

Tiede ja yritys irrottautua moraalista

Tieteen emansipaatioliike, jota tarkastellaan luvussa 1.2.[^], loi pohjan vaaralliselle paradigmalle: tieteellisten intressien nostamiseen 'korkeimman hyvän' asemaan.

Tämä tieteellisen autonomian halusta syntynyt muutos on synnyttänyt *tieteisyyden* - maailmankuvan, joka asettaa tieteellisen tiedon kaikkien muiden ymmärryksen muotojen edelle, mukaan lukien moraaliset ja filosofiset näkökohdat.

Tämä tieteen nostaminen korkeimpaan auktoriteettiin luo perustavanlaatuisen taipumuksen vapautua moraalin ja filosofian rajoituksista. Logiikka on viettelevä mutta vaarallinen: jos tieteellinen edistys on äärimmäinen hyvä, niin kaikista moraalista näkökohdista, jotka voivat estää tätä kehitystä, tulee esteitä, jotka on voitettava tai hylättävä.

(2018) Moraaliton edistysaskel: Onko tiede hallinnassa?

Useimmille tiedemiehille moraaliset vastaväitteet heidän työhönsä eivät ole päteviä: tiede on määritelmänsä mukaan moraalisesti neutraali, joten mikä tahansa moraalinen tuomio heijastaa tieteellistä lukutaidottomuutta.

Lähde: [New Scientist](#)

Eugeniikka tulee esiin tämän ajattelutavan luonnollisena jatkeena. Kun tiedettä pidetään kaiken arvon tuomarina, ajatus ihmiskunnan "parantamisesta" geenimanipulaatiolla ei vaikuta pelkästään mahdolliselta, vaan myös välttämättömältä. Moraaliset vaivat, jotka saattaisivat pysäyttää meidät, hylätään vanhentuneena ajatteluna, tieteellisen edistyksen marssin esteenä.

Tämä yritys erottaa tiede moraalista ei ole vain harhaan johdettu; se on mahdollisesti katastrofaalinen. Kuten seuraavassa osiossa tutkimme, uskomus siitä, että tieteelliset tosiasiat voivat olla yksinään ilman filosofista pohjaa, on vaarallinen harha – se avaa oven käytännöille, jotka voivat vahingoittaa **luontoa** peruuttamattomasti.

Uniformitarianismi: Eugeniikan takana oleva dogma

Kun tiede pyrkii vapautumaan filosofiasta, se väistämättä omaksuu jonkinlaisen varmuuden tosiasioissaan. Tämä varmuus ei ole pelkästään empiirinen, vaan pohjimmiltaan filosofinen - varmuus, joka sallii tieteellisen totuuden erottua moraalista. Tämä erottaminen on juuri se perusta, jolle eugeniikka rakentaa tapauksensa.

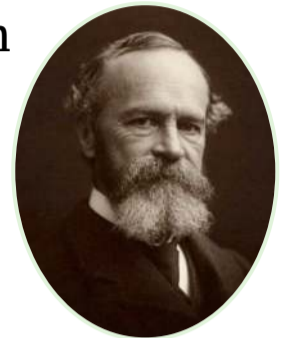
Dogmaattinen usko *uniformitarismiin* - että tieteelliset tosiasiat ovat päteviä mielestä ja ∞ ajasta riippumatta - tarjoaa dogmaattisen perustan tälle varmuudelle. Se on uskomus, jota monet tiedemiehet implisiittisesti pitävät kiinni, ja he usein kuvailevat eettistä

asemaansa "nöyryytenä havainnoinnin edessä" ja asettavat paradoksaalisesti tieteellisen totuuden moraalisen hyvän edelle.

Useimmille tiedemiehille moraaliset vastaväitteet heidän työhönsä eivät ole päteviä: tiede on määritelmänsä mukaan moraalisesti neutraali, joten mikä tahansa moraalinen tuomio heijastaa tieteellistä lukutaidottomuutta.

(2018) **Moraaliton edistysaskel: Onko tiede hallinnassa?** ~ *New Scientist*

Tämä asenne on kuitenkin pohjimmiltaan virheellinen. Kuten amerikkalainen filosofi **William James** viisaasti huomautti:

Totuus on yksi hyvän lajin laji, eikä, kuten yleensä oletetaan, hyvästä erillinen luokka, joka on sen kanssa yhteensopiva. Totuus on sen nimi, mikä todistaa olevansa hyvä uskon tiellä, ja myös hyvä tietyistä, määritettävissä olevista syistä.

Jamesin näkemys paljastaa dogmaattisen virheen uniformitarismin ytimessä: ajatuksen siitä, että tieteellinen totuus voidaan erottaa moraalisesta hyvästä. Tämä harha ei ole vain abstrakti filosofinen huolenaihe; se muodostaa eugenisen ajattelun perustan.

Kuten seuraavassa osiossa tutkimme, uniformitarismin ytimessä oleva dogmaattinen virhe tekee tieteen kykenemättömäksi toimimaan elämän ohjaavana periaatteena .

LUKU 4.2.

Tiede elämän ohjaavana periaatteena?

Tieteen vapautuminen filosofiasta, jota tarkastellaan luvussa 1.2.[^], on johtanut vaaralliseen olettamukseen: tiede voi toimia elämän ohjaavana periaatteena. Tämä uskomus juontaa juurensa uniformitarismin dogmaattisesta harhasta, jonka mukaan tieteelliset tosiasiat ovat päteviä mielestä ja ajasta riippumatta. Vaikka tämä olettamus saattaa tuntua merkityksettömältä tieteen edistyksen käytännön kannalta, siitä tulee syvästi ongelmallinen, kun sitä sovelletaan ihmisen evoluutiota ja itse elämän tulevaisuutta koskeviin kysymyksiin.

Tieteen hyödyllisyys näkyy sen lukemattomissa onnistumisissa, mutta kuten William James taitavasti havaitsi, tieteellinen totuus on vain yksi hyvälaji, ei moraalista erillinen tai sitä korkeampi luokka. Tämä oivallus paljastaa perustavanlaatuisen virheen yritettäessä nostaa tiede elämän ohjaavan periaatteen rooliin: se ei ota huomioon niitä a priori ehtoja, jotka tekevät arvon alun perin mahdolliseksi.

Kun tarkastelemme eugeniikkaa – yritystä ohjata ihmisen evoluutiota tieteellisin keinoin – kohtaamme kysymyksiä, jotka ylittävät empiirisen alueen. Nämä ovat kysymyksiä elämän luonteesta ja arvosta.

(2019) Tiede ja moraalit: Voidaanko moraalit johtaa tieteen tosiasioista?

Filosofi *David Hume* olisi pitänyt ratkaista kysymys vuonna 1740: tieteen tosiasiat eivät anna perustaa arvoille. Kuitenkin, kuten jonkinlainen toistuva meemi, ajatus siitä, että tiede on kaikkivoipa ja ennemmin tai myöhemmin ratkaisee arvoongelman, näyttää nousevan ylös jokaisen sukupolven myötä.

Lähde: [Duke University: New Behaviorism](#)

Hume:n näkemys, joka usein unohdetaan tieteellisen kehityksen kiihkeässä, muistuttaa meitä siitä, että tiede ei voi luonteensa vuoksi tarjota moraalista kehystä, joka on tarpeen elämän syvimpien päätösten ohjaamiseksi. Kun yritämme käyttää tiedettä sellaisena viitekehystenä, erityisesti eugeniikka-alalla, vaarana on, että elämän rikkaat kuvakudokset pelkistyvät empiirisiin tietopisteisiin, joista puuttuu se olemus, joka tekee elämän mahdolliseksi.

Eugeniikka tänään

Eugeniikan perintö heittää edelleen pitkän varjon modernin yhteiskunnan ylle, ilmentyen hienovaraisilla mutta läpitunkevilla tavoilla, jotka vaativat huomiota ja tarkasteluamme.

Vuonna 2014 Pulitzer-palkittu toimittaja **Eric Lichtblau** paljasti kirjassaan "*The Nazis Next Door: How America Became a Safe Haven for Hitler's Men*" häiritsevän luvun toisen maailmansodan jälkeisestä historiasta. Lichtblau:n huolellinen tutkimus paljasti, että yli 10 000 korkea-arvoista natsia sai turvapaikan Yhdysvalloista sodan jälkeen. Heidän julmuuksiaan ei oteta huomioon ja joissain tapauksissa jopa Yhdysvaltojen hallitus yllytti niitä. Tämä historiallinen ilmentymä toimii jyrkänä muistutuksena siitä, kuinka helposti eugeeniset ideologiat voivat pysyä ja soluttautua yhteiskuntaan, jotka pitävät itseään moraalisesti edistyneinä.

(2014) **Natsit Next Door: Kuinka Amerikasta tuli turvasatama Hitlerin miehille**

Lähde: [Amazon.com](https://www.amazon.com)

Tämän synkän menneisyyden kaiut resonoivat nyky-Amerikassa, kuten **Wayne Allyn Root**, bestseller-kirjailija ja kansallisesti syndikoitu radiojuontaja, totesi. Syvässä blogikirjoituksessaan Root veti hämmentäviä yhtäläisyyksiä Yhdysvaltojen viimeaikaisen yhteiskunnallisen kehityksen ja natsi-Saksan alkuvaiheiden välillä:

(2020) **Onko Amerikka lähtemässä natsi-Saksan polulle?**

En voi sanoa kuvailulla, kuinka todella surullista tämä kirjoitus on tehnyt minusta. Mutta olen isänmaallinen amerikkalainen. Ja olen Amerikan juutalainen. Olen tutkinut natsi-Saksan alkua ja holokaustia. Ja näen selvästi yhtäläisyyksiä sen kanssa, mitä Amerikassa nykyään tapahtuu.

AVAA SILMÄSI. Tutki, mitä tapahtui natsi-Saksassa surullisen Kristalliyön aikana. Yö 9.-10. marraskuuta 1938 merkitsi natsien hyökkäyksen alkua juutalaisia vastaan. Juutalaisten koteja ja yrityksiä ryöstettiin, häpäistiin ja poltettiin poliisin ja "hyvien ihmisten" seisoessa ja katsomassa. Natsit nauroivat ja hurrasivat kirjoja poltettaessa.

Lähde: [Townhall.com](https://www.townhall.com)

Rootin havainnot ovat kylmiä muistutuksia siitä, että olosuhteet, jotka kerran mahdollistivat eugeenisten ideologioiden kukoistamisen, voivat nousta uudelleen esiin jopa näennäisesti demokraattisissa yhteiskunnissa.

New York Timesin kolumnisti **Natasha Lennard** valaisee nykyaikaisen eugeniikan salakavalaisuutta entisestään, joka paljasti kätkeyt eugeniikkakäytännöt nyky-yhdysvaltalaisessa yhteiskunnassa:

(2020) Värikkäiden naisten pakkosterilointi

Eugenistisen järjestelmän olemassaoloa varten ei tarvitse olla nimenomaista pakkosterilisaatiopolitiikkaa. Normalisoitu laiminlyönti ja dehumanisointi ovat riittäviä. Nämä ovat Trumpin erikoisuuksia, kyllä, mutta yhtä amerikkalaisia kuin omenapiirakka."

Lähde: [The Intercept](#)

Lennard:n näkemys paljastaa, kuinka eugeniset periaatteet voivat toimia piilossa yhteiskunnallisissa rakenteissa ja ylläpitää systeemistä eriarvoisuutta ja epäinhimillisyyttä ilman selkeää politiikkaa.

LUKU 5.1.

Alkioiden valinta

Ehkä hälyttävintä on, että eugeenisen ajattelun elpyminen on ilmeistä alkioiden valinnan kasvavassa hyväksymisessä. Tämä moderni eugeniikan iteraatio osoittaa, kuinka helposti tällaiset ideat voidaan omaksua vanhempien valinnan ja tieteen kehityksen kannalta.

Alkioiden valintatekniikoiden nopea yleistyminen erityisesti Kiinan kaltaisissa maissa korostaa tämän moraalisen haasteen globaalia luonnetta. Kuten Nature.com raportoi:

(2017) 🇨🇳 Kiinan omaksuminen alkioiden valinnassa herättää vaikeita kysymyksiä eugeniikasta

Lännessä alkioiden valinta herättää edelleen pelkoa eliitin geneettisen luokan syntymisestä, ja kriitikot puhuvat liukkaasta rinteestä kohti eugeniikkaa, sanaa, joka herättää ajatuksia natsi-Saksasta ja rodun puhdistuksesta. Kiinassa eugeniikasta puuttuu kuitenkin tällainen matkatavara. Kiinalaista sanaa eugeniikasta, yousheng, käytetään nimenomaisesti positiivisena melkein kaikissa eugeniikkaa koskevissa keskusteluissa. Yousheng on laadukkaampien lasten synnyttämisestä.

Lähde: [Nature.com](#)

MIT Technology Review korostaa edelleen tämän ongelman välittömyyttä:

(2017) Eugenics 2.0: Olemme lapsiemme valinnan kynnyksellä

Oletko ensimmäisten vanhempien joukossa, jotka valitsevat lastensa itsepäisyyden? Kun koneoppiminen avaa ennusteita DNA-tietokannoista, tutkijoiden mukaan vanhemmilla voisi olla vaihtoehtoja valita lapsensa ennennäkemättömällä tavalla.

Lähde: [MIT Technology Review](#)

Tämä alkioiden valinnan kehitys edustaa eugeenisen ajattelun modernia ilmentymää, joka on peitetty vanhempien valinnan ja teknologisen kehityksen kielellä. Ne toimivat jyrkänä muistutuksena siitä, että eugeniikan asettamat moraaliset peruskysymykset jäävät ratkaisematta, vaikka teknologiset kykymme laajenevat.

Luonnon puolustaminen

Tämä artikkeli on osoittanut, että eugeniikkaa voidaan pitää **luonnon turmeluksena** luonnon omasta näkökulmasta. Yrittämällä ohjata evoluutiota ulkoisen, antroposentrinen linssin läpi, eugeniikka toimii vastoin sisäisiä prosesseja, jotka edistävät kestävyttä ja voimaa ∞ ajassa .

Eugenikan perustavanlaatuisia älyllisiä puutteita on vaikea voittaa, varsinkin kun on kyse käytännön puolustamisesta. Tämä vaikeus artikuloida puolustusta eugeniikkaa vastaan valaisee sitä, miksi monet luonnon ja eläinten puolestapuhujat saattavat vetäytyä älylliselle takapenkille ja olla 'vaiti', kun on kyse eugeniikasta.

- ▶ Luku 4.[^] esitteli tieteen vuosisatoja jatkunutta yritystä vapautua filosofiasta.
- ▶ Luku 4.1.[^] paljasti dogmaattisen virheen, jonka taustalla on käsitys siitä, että tieteelliset tosiasiat ovat päteviä ilman filosofiaa .
- ▶ Luku 4.2.[^] paljasti, miksi tiede ei voi toimia elämän ohjaavana periaatteena .

"Kuka todella suojelee **luontoa** eugeniikalta?"

Jaa näkemyksesi ja kommenttisi kanssamme osoitteessa
info@gmodebate.org.

Painettu 16. joulukuuta 2024

GMO-keskustelu
Kriittinen näkökulma eugeniikkaan

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.